jinému sdělí neb uveřejní, aneb dovolí-li opsati nebo nahlédnouti ve spisy nebo listiny důležité.

Tajemství vojenská.

V trůnní řeči, kterou bylo zahájeno sezení říšské rady v březnu 1897, byla ohlášena předloha nového zákona o zachovávání vojenských tajemství. Tato předloha týče se v prvém dílu opatření, jež jest činiti, aby se působilo proti nebezpečí zrady vojenských zařízení nebo také nebezpečí lehkovážného sdílení vojenských tajemství, kteréž nebezpečí zvětšují rozmanité vymoženosti vojenského pokroku a moderní bádaní. Druhý díl zákonné předlohy týká se zabraňování vyzvědačství. O předložení osnovy tohoto zákona rozhodnul příklad téměř všech evropských států vojenských, kteří předešli s podobnými zákony Rakousko-Uhersko, a dále sazba trestní nynějšího zákona, která shledána nedostatečnou, protože na nejtěžší zločin tohoto druhu vyměřuje se trest 5letého žaláře.

Tarif advokátní.

Nař. min. sprav. ze dne 11. prosince 1897 č. 293 ř. z. vydané na základě zák. ze dne 25. března 1890 č. 58 ř. z. (jímž zmocněn byl ministr spravedlnosti vydati cestou nařízení tarif pro takové úkony advokátů a jich kanceláří v řízení soudním, jež pro svou jednoduchost a časté opakování dopouštějí průměrného ocenění) stanoví tarif pro výkony advokátů a jich kanceláří. Částečné změny zavedeny byly jednak nař. min. spr. ze dne 16. listopadu 1898 č. 203 ř. z., jednak nař. min. spr. ze dne 8. ledna 1896 č. 8 ř. z. Tarifu z r. 1897 užiti sluší v právních věcech, jež dlužno rozhodovati dle nových zákonů procesních a dle nového exekučního řádu; tudíž ve věcech, jež byly zahájeny již dle nového práva, tedy po 1. lednu 1898, neb sice byly zahájeny dle starého práva, avšak ex lege neb dle úmluvy stran na dále rozhodovány býti mají dle nových předpisů (srj. uv. zákony k jur. n., civ. ř. s. a ex. ř.). Pro spory pak, jež zahájeny byly za vlády starého práva a též dle tohoto na dále mají býti projednány a skončeny, platí nař. min. spr. ze dne 25. června 1890 č. 129 ř. z., ze dne 27. července 1891 č. 116 ř. z., ze dne 25. března 1892 č. 59 ř. z. a ze dne 22. května 1892 č. 82 ř. z. Tarif z r. 1897 platí i pro řízení před statutárními soudy rozhodčími a před rozhodci (§ 20 t.) a týká se též odměny advokáta v jeho vlastní věci (§ 17 t.).

Tarif dělí se ve 3 třídy:

1. I. třída platí pro Vídeň a města ležící ve Vídeňském policejním obvodu;

2. II. třída platí pro Prahu a místa ležící v pražském policejním obvodu, dále pro města Brno, Lvov, Krakov, Hradec, Lublaň, Terst, Salcburk, Inšpruk; a Linec, pak lázeňská místa: Karlovy Vary, Mariánské Lázně, Merán a Išl;

3. III. třída platí pak pro všechna ostatní místa království a zemí v říšské radě zastoupených (§ 1 nař. z 1899). Ovšem výlohy hotové (kolky, poštovné atd.) sluší advokátu vždy zvláště nahraditi (§ 11 tar.).

Odměna řídí se dle třídy platné pro bydliště advokátovo a jen tenkráte, když advokát dal vykonati některé jednání advokátem jiným, řídí se odměna dle třídy tarifní platné pro bydliště advokáta tohoto a rovněž za roky, které advokát bydlící v místě třídy nižší předsebéře u soudu třídy vyšší, jakož i za ostatní námahy u tohoto soudu může čítati poplatek příslušné třídy vyšší. Bydlí-li advokát v místě, kde nesídlí soud okresní,